

Arrest

nr. 82 390 van 4 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 22 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDERMEERSCH en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en tot de Dagomba etnie te behoren. U zou zijn geboren en getogen in de stad Tamale in de Noordelijke regio van Ghana. Er woedt al vele jaren een interetnische strijd tussen Andani en Abudu voor het leiderschap over de Dagomba. In 2002 werd de chef van de Dagomba, Y.N.Y.A. (...) in Yendi vermoord. De Andani beschuldigen sindsdien de Abudu als verantwoordelijken voor de moord. De Andani steunen de politieke partij “National Democratic Coalition (NDC)”, die sedert 2008 aan de macht is in Ghana, terwijl vele Abudu de voormalige regeringspartij “National Patriotic Party (NPP)” steunen. Uw vader, M.M. (...), was één van

de 15 Abudu verdachten in deze zaak die in april 2010 werden aangehouden en op 29 maart 2011 na een gerechtelijk proces in Accra werden vrijgesproken en vrijgelaten. De Andani waren niet akkoord met deze vrijspraak en vielen uw vader thuis aan in de nacht volgend op zijn vrijlating. U vluchtte met uw oom M. (...) naar de Ghanese hoofdstad Accra en verbleef er bij een vriend van uw oom. Op 4 april 2011 vond in Accra een manifestatie plaats waarbij Andani dreigden Abudu aan te vallen uit protest tegen de vrijlating van voornoemde Abudu verdachten. U vreesde zoals uw vader door Andani aangevallen te worden en uw oom raadde u aan het land te verlaten. Op 9 en 10 april 2011 reisde u met Brussels Airlines van Accra naar Brussel, samen met een reisbegeleider die een paspoort voor u bijhield. U vroeg op 11 april 2011 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

Vooreerst maakte u niet aannemelijk (via uw vader en uw beweerde etnisch toebehoren) persoonlijk betrokken te zijn bij het interetnische conflict tussen (de koninklijke families) Andani en Abudu van de Dagomba etnie uit de Ghanese regio "Northern region" met Yendi en Tamale als belangrijke plaatsen. Hoewel dit conflict sedert de moord in 2002 op de Dagomba leider Y.N.Y.A. (...) (II) heel wat aandacht kreeg in de media (zie de talrijke internetartikels in het administratief dossier), bleek uw kennis hieromtrent opvallend beperkt te zijn. Bovendien legde u incoherente verklaringen af of bleek u onwetend te zijn betreffende essentiële zaken. Zo wist u weliswaar dat de leider van de Dagomba, Y.N.Y.A. (...) (u preciseerde niet dat het om Andani II gaat), in 2002 werd onthoofd in Yendi, maar meer bijzonderheden kon u niet geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U kon de precieze datum (27 maart 2002) en plaats (Gbewa paleis van de Y.N. (...)) in Yendi van de moord niet nader toelichten. U kende het begrip "Bugum" niet (CGVS, p. 7), terwijl dit verwijst naar een voor de Dagomba belangrijk vuurfeest (festival) dat jaarlijks wordt gehouden. Bovendien was een dispuut over de viering van dit feest de aanleiding voor de moord op Y.N. (...) (zie informatie in het administratief dossier).

U stelde via uw vader te behoren tot de substam Kusasi van de Dagomba etnie in de streek van Tamale en Yendi in "Northern region" van Ghana; u beweerde de subtaal Kusasi van de Dagomba taal Dagbani te spreken; u kende echter geen andere substatmen van de Dagomba of subtalen van de Dagbani taal; uiteindelijk vernoemde u nog de Konkomba als substam/taal van de Dagomba/Dagbani (p. 2 en 3). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt weliswaar dat de Dagomba (Dagbani taal) en Kusasi (Kusaal taal) beide deel uitmaken van de Mole-Dagbani etnische groep of taalgroep, maar dat de Kusasi een subgroep zijn van de Gurunsi (en dus niet van de Dagomba); dat Dagbani en Kusaal verwante talen zijn, maar dat het traditionele thuisland van de Kusasi zich situeert in de meest noordelijk gelegen regio "Upper East" van Ghana aan de grens met Burkina Faso, terwijl het thuisland van de Dagomba zuidelijker gelegen is en zeven districten omvat van het zogenaamde "Northern region" van Ghana; dat de Dagomba overwegend moslim zijn, in tegenstelling tot de Kusasi (zie informatie in het administratief dossier). Verder bleek u niet te weten dat de Dagomba (of Dagbamba) sterk verwant zijn met de Mamprusi en Nanumba; alle drie behoren ze tot de Dagbani taalgroep. De Konkomba, die u verkeerdelijk vernoemde als substam/taal van de Dagomba/dagbani, zijn een andere etnie. U kende buiten de Konkomba, geen andere etnie die leeft op het Dagbon grondgebied van de Dagomba, zoals de Bimoba, Chekosi, Basari, Chamba of Zantasi. U vermeldde in dit verband verkeerdelijk de Wala etnie uit Wa in "Upper West Region" van Ghana (p.6). Buiten de districten Tamale en Yendi, kon u geen van de vijf andere districten noemen die deel uitmaken van het Dagomba grondgebied (CGVS, p. 6).

U kon de in uw asielrelaas belangrijke begrippen "Andani" en "Abudu" niet precies duiden. U stelde aanvankelijk vaagweg dat Andani en Abudu personen zijn van dezelfde familie binnen de Dagomba etnie die ruzie met elkaar maken (CGVS, p. 3). U voegde hieraan toe dat volgelingen van leider Andani de Andanis worden genoemd, zoals de Abudus volgelingen van de persoon Abudu zijn (CGVS, p. 3 en 4). Geconfronteerd met de informatie dat Andani en Abudu de namen zijn van de twee koninklijke Dagomba families (of clans of "gates") die volgens een traditioneel rotatiesysteem recht hebben op het leiderschap Y.N. (...) van de Dagomba, knikte u enkel en kon u niet verklaren waarom u dit niet eerder kon uitleggen (CGVS, p. 5). U kon niet toelichten welk orgaan of welke personen traditioneel over de opvolging van de Y.N. (...) beslissen (p. 6). Gevraagd naar de Wuako onderzoekscommissie, die in dit verband een belangrijke en bekende rol speelde (zie informatie in het dossier), stelde u hierover gehoord te hebben maar kon u er verder niets over vertellen (p. 6). U bleek

geheel niet op de hoogte van het belangrijke akkoord in 2006 tussen Andani en Abudu, met de aanstelling van de zoon van de vermoorde Y.N. (...) als interim leider (zie voornoemde informatie in voornoemd administratief dossier).

U verklaarde dat uw vader samen met 14 andere verdachten werd aangehouden in april 2010 en werd vrijgelaten te Accra op 29 maart 2011 (zie ook de internetartikelen in het administratief dossier), maar verder kon u hieromtrent geen toelichtingen verschaffen. U kende de namen van de andere verdachten niet, noch de precieze detentieplaats in Accra van uw vader, noch de naam en plaats van de rechtbank in Accra waarvoor uw vader diende te verschijnen, noch bijzonderheden over het verloop van het proces (CGVS, p. 4). U weet evenmin of uw vader al dan niet persoonlijk betrokken was bij de moord op de Y.N. (...) (p. 5).

Voornoemde vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Uw relatief jonge leeftijd kan uw onwetendheid niet verschonen, aangezien het gaat om essentiële kennis voor iemand die beweert etnisch en familiaal betrokken te zijn alsook persoonlijk gevisieerd te zijn.

Overigens legde u bedrieglijke verklaringen af betreffende uw leeftijd, die minstens enkele jaren ouder mag geschat worden. U legde ten aanzien van de Dienst Voogdij een origineel Ghanees geboortecertificaat (nr. 774901, afgeleverd op 3 februari 1994) voor (zie kopie in het administratief dossier), waarvan de authenticiteit betwist wordt. Het document vermeldt uw geboorte in Tamale op 11 januari 1994, terwijl een medisch onderzoek uw leeftijd op 24 mei 2011 bepaalde op ouder dan 18 jaar met 21,3 jaar als minimum en waarschijnlijk nog ouder (zie brief van 14 juni 2011 van de Dienst Voogdij in het administratief dossier). De Dienst Voogdij verwijst in haar voornoemd schrijven naar een advies van de Federale Politie, Centrale Dienst voor de Bestrijding van Valsheden Documenten.

Er dient nog opgemerkt te worden dat het interetnische conflict waarop u uw asielrelaas steunt een regionaal karakter vertoont binnen de rechtstaat Ghana, zodat rekening dient gehouden te worden met een mogelijk vlucht binnen het Ghanese grondgebied en bescherming van de Ghanese nationale overheden als alternatief voor internationale bescherming of asiel. In dit verband kon u niet hard maken dat u als beweerde Abudu (quod non) een gegronde vrees voor vervolging kon koesteren in Tamale of elders in Ghana (zoals in de Ghanese hoofdstad Accra) of nog dat u er geen bescherming kon genieten van de Ghanese overheden (CGVS, p. 4 en 5). U verklaarde dat de Andani in de meerderheid zijn en hun politieke partij NDC aan de macht is (p. 4). Anderzijds verklaarde u zelf dat uw vader werd vrijgesproken en vrijgelaten na een gerechtelijk proces tijdens hetzelfde NDC-regime. U verklaarde dat Andani demonstreerden tegen deze vrijspraak, wat echter nog geen risico op vervolging uitmaakt. U stelde uiteindelijk dat zelfs als de politie naar u zou luisteren (indien u klacht zou indienen of hulp vragen), zij niet kunnen voorkomen dat u op straat zou aangevallen worden door Andani (p. 5). Voornoemde argumenten overtuigen niet, te meer daar u niet kon hard maken dat u persoonlijk gevisieerd werd (als zoon van uw verdachte vader) en bovendien geen weet hebt van Abudu personen die in Accra werden aangevallen door Andani in het kader van het interetnische conflict en de moord op de Y.N. (...) (p. 5).

De door u ingeroepen asielmotieven verrechtvaardigen geen internationale bescherming in de zin van de Vluchtelingenconventie. Er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Ghana waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

U legde geen authentieke documenten neer die een controle van uw identiteit of reisweg zouden kunnen mogelijk maken. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal legde u twee brieven neer van respectievelijk 13 september en 4 oktober 2011, waarin het Belgische Rode Kruis u antwoordde dat geen gevolg kan gegeven worden aan uw vraag om uw vader in Ghana op te sporen. Verder overhandigde u het Commissariaat-generaal internetartikels ("Andani Youth Leaves Tamale for Accra" van 3 april 2011; "Ya-Naa trial: Justice Ayebi's ruling was awful" van 6 april 2011; "Accused Persons in Ya-Na's Murder Case Freed" van 31 maart 2011) betreffende de moord op de Y.N. (...) en de vrijspraak voor 15 verdachten (met vermelding van ene M.M. (...) (uw beweerde vader) als één van de verdachten). Deze documenten doen geen afbreuk aan voormelde vaststellingen en overwegingen. Uw identiteit en verwantschap met ene M.M. (...) staan niet vast.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste onderdeel voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn profiel, namelijk zijn minderjarigheid op het moment van de feiten en het feit dat hij maar heel weinig school heeft gelopen. Hij merkt op dat de commissaris-generaal spreekt van de te verwachten kennis zonder op enige manier of enig moment stil te staan bij zijn persoonlijk profiel. Vooreerst benadrukt hij dat de gebeurtenissen zich inderdaad hebben afgespeeld toen hij nog heel jong was. Hij heeft weinig school gelopen en evenmin kennis uit eigen ervaring. Hij wijst ook op de stress en de nervositeit tijdens het interview.

Hij wijst erop dat hij 8 jaar was toen Y.N.Y.A. (...) werd onthoofd en het om deze reden is dat hij de exacte datum en plaats van diens moord niet kent. Wat betreft het woord Bugum of Bugun merkt verzoeker op dat hij verklaarde dat hij dit woord niet kende omdat de correcte benaming van het festival Bugum Shugu is en hij verwijst hieromtrent naar stuk 2.

Verder voert hij aan dat de commissaris-generaal sommige details die hij wel kent omtrent zijn Dagomba etnie niet vermeldt. Hij meent aldus dat indien men zijn verhoor inkijkt wel degelijk blijkt dat hij heel wat informatie kent over zijn etnische oorsprong en dat hij in dat kader zo goed mogelijke informatie heeft weergegeven.

In een tweede onderdeel voert hij aan dat er een misverstand moet gebeurd zijn tijdens de vertaling van zijn verklaringen. Hij citeert wat hij antwoordde op de vraag wat zijn etnie/taal is en geeft aan dat het klopt dat hij verklaarde dat hij Badagombe of Dagomba is via zijn vader en Houssa via zijn moeder. Hij stelt niet te begrijpen waarom in zijn verhoorverslag vermeld staat dat hij zou hebben verklaard dat de Kusasi een substam zou zijn van de Dagomba. Hij betwist dit ook. Hij merkt op dat de commissaris-generaal verzoeker verwijt dat hij de verschillen tussen de beide stammen niet kent, terwijl deze vraag hem niet werd gesteld.

Verder voert hij aan dat hij heeft gesteld dat het thuisland van de Dagomba in het Noordelijk deel ligt, wat zou kloppen met de informatie van de commissaris-generaal.

Verzoeker merkt op dat hij twee districten heeft opgesomd die hij kende en het feit dat hij andere districten en substammen niet kon opnoemen ligt volgens hem aan het feit dat hij maar enkele jaren school heeft gelopen en hij het zich op het moment van het interview niet meer herinnerde en hij besluit dan ook dat de commissaris-generaal wederom geen rekening houdt met zijn profiel.

In een derde onderdeel voert hij aan dat hij niet begrijpt waarom zijn kennis over de begrippen "Andani" en "Abudu" hem verweten wordt temeer hij op correcte wijze de oorsprong van deze begrippen heeft uitgelegd. Hij verwijst naar het verhoorverslag pagina 3 en naar zijn verklaring dat het gaat over twee personen van eenzelfde familie die ruzie maken over de macht of leiderschap en hun volgelingen Andani of Abudu heten.

Hij voert aan dat deze informatie overeenstemt met de informatie van de commissaris-generaal en hij alles gewoon uitlegt met eenvoudige woorden. Hij benadrukt dat hij alles heeft uitgelegd en enkel bevestigend knikte omdat het inderdaad over twee clans ging.

Verder stelt hij dat betreffende de Wuako Commissie hem moeilijk verweten kan worden hier weinig van af te weten. Hij stelt verder dat hij minderjarig was en dat hij wist dat de commissie onderzoek voerde over de moord op Y.N. (...)

Hij wijst er nogmaals op dat hij op het ogenblik van de aanstelling van de vermoorde Y.N. (...) 12 jaar oud was en het daarom is dat hij zich niets meer herinnert. Het enige wat hij zou weten is het feit dat de interim leider de problemen blijkbaar niet heeft opgelost gelet op de huidige situatie.

In een vierde onderdeel voert verzoeker aan dat de namen van de andere verdachten verzoeker niet interesseerden. Hij voert aan dat hij spijtig genoeg nooit de mogelijkheid heeft gehad om zijn vader te

gaan opzoeken in Accra of zijn proces te volgen en dit omdat het de volwassenen waren die zich met deze zaak bezig hielden en hij benadrukt wederom dat hij toen maar een kind was.

Verzoeker stelt dat zijn verklaringen hieromtrent coherent zijn en er geen rekening wordt gehouden met het profiel van verzoeker. Verzoeker voert aan dat de motivering van de commissaris-generaal geen rekening houdt met zijn minderjarige en psychologische toestand die hij had op het moment van zijn vertrek. Hij meent aldus dat zijn onwetendheid niet onverklaarbaar, noch ongeloofwaardig kan genoemd worden.

In een laatste onderdeel voert hij aan dat hij voldoende informatie heeft verschaft aangaande zijn land van herkomst en hij voert aan dat er geen twijfel bestaat om zijn Ghanese nationaliteit. Hij verwijst verder naar de originele geboorteakte die *in casu* absoluut niet naar waarde is geschat en waarvan de bewijswaarde niet zonder meer miskend kan worden.

Hij stelt verder dat gezien het belang van de documenten voor de beoordeling van verzoekers verklaringen deze niet zonder ernstige en dergelijke beknopte argumentatie aan de kant kunnen worden geschoven.

Verzoeker concludeert dat de commissaris-generaal zich heeft gericht op verklaarbare lacunes, onnauwkeurigheden en onwaarschijnlijkheden en verder niet afdoende werkelijk onderzoek naar de effectief ingeroepen en duidelijk aanwezige vrees heeft gevoerd. Hij stelt tot slot dat het risico dat hij moeilijkheden zal ondervinden in geval van terugkeer reëel en ernstig is.

In hoofddorde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen omdat de essentiële elementen ontbreken en in uiterst ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op basis van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. Uit de uiteenzetting van verzoeker kan er worden afgeleid dat hij de inhoud van de motivering van de bestreden beslissing betwist. Verzoeker voert in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal vaststelt dat verzoeker er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van de subsidiaire beschermingsstatus, aannemelijk te maken.

De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker incoherente en vage verklaringen aflegde aangaande het conflict tussen de Koninklijke families Andani en Abudu; dat zijn kennis over de substaten, het grondgebied en de taalgroep van de Dogomba zeer beperkt is; dat hij vage verklaringen aflegde over de rol van de voormelde families tijdens het leiderschap van Y.N. (...) van de Dagomba. De commissaris-generaal stelt ook vast dat verzoeker vage verklaringen aflegde aangaande de rechtszaak die tegen zijn vader was aangespannen, dat hij een intern vluchtalternatief heeft en bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn leeftijd.

De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères*

à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.4. Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening heeft gehouden met zijn profiel, met name zijn minderjarigheid op het moment van de feiten en het feit dat hij weinig school heeft gelopen en dat hij stress had ten tijde van het interview zet de Raad uiteen wat volgt:

Wat betreft zijn leeftijd wijst de Raad vooreerst naar het volgende onderdeel van de bestreden beslissing dat luidt als volgt:

“(…)

Overigens legde u bedrieglijke verklaringen af betreffende uw leeftijd, die minstens enkele jaren ouder mag geschat worden. U legde ten aanzien van de Dienst Voogdij een origineel Ghanees geboortecertificaat (nr. 774901, afgeleverd op 3 februari 1994) voor (zie kopie in het administratief dossier), waarvan de authenticiteit betwist wordt. Het document vermeldt uw geboorte in Tamale op 11 januari 1994, terwijl een medisch onderzoek uw leeftijd op 24 mei 2011 bepaalde op ouder dan 18 jaar met 21,3 jaar als minimum en waarschijnlijk nog ouder (zie brief van 14 juni 2011 van de Dienst Voogdij in het administratief dossier).

(…)”

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat het gegeven dat hij niet aannemelijke verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn leeftijd geschraagd wordt door de stukken van het administratief dossier. Uit de bestreden beslissing blijkt wel dat men met zijn jonge leeftijd heeft rekening gehouden daar er wordt gesteld in de bestreden beslissing: “(…)Uw relatief jonge leeftijd kan uw onwetendheid niet verschonen, aangezien het gaat om essentiële kennis voor iemand die beweert etnisch en familiaal betrokken te zijn alsook persoonlijk geïmponeerd te zijn. (…)”. De Raad meent ook dat een leeftijd van meer dan 18 jaar, minstens 21 jaar en waarschijnlijk ouder van verzoeker geen minderjarige maakt op het ogenblik dat hij zijn land verliet.

De Raad kan de commissaris-generaal volgen waar hij opmerkt dat verzoeker zelf beweert dat hij etnisch en familiaal betrokken was, alsook persoonlijk betrokken was in het conflict tussen de Andani en de Abudu. De Raad meent ook dat men redelijkerwijze kan verwachten dat hij essentiële elementen die betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas kan toelichten. Ongeacht de jeugdige leeftijd van verzoeker kan men er van uitgaan dat hij toch over voldoende verstandelijke vermogens beschikt om te beseffen in welke situatie hij en zijn familie zich verkeerden. Gelet op het feit dat hij tevens niet aannemelijke verklaringen aangaande zijn leeftijd aflegde kunnen de argumenten van verzoeker aangaande zijn leeftijd niet aangenomen worden als een valabele verschoningsgrond ten einde de

gebrekkige kennis van zijn asielrelaas te kunnen verklaren ook al was hij zeer jong op het ogenblik dat de koning gedood werd. Dit was alleszins niet het geval als zijn vader gearresteerd en beschuldigd werd.

Wat betreft zijn lage scholingsgraad laat de Raad gelden dat hij niet aantoont dat dit element de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat is zijn eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren en aldus coherente en overtuigende verklaringen af te leggen. Uit de gehoorverslagen blijkt dat de dossierbehandelaar wel degelijk eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep.

Elk interview brengt stress met zich mee en feiten van vervolging kunnen tot stress leiden, maar verzoeker toont niet aan dat dit hem niet mogelijk maakte op effectieve wijze deel te nemen aan zijn interview. Dit blijkt ook niet uit het gehoorverslag. De commissaris-generaal neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker. Van verzoekende partijen kan dan ook worden verwacht dat zij, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van hun asielaanvraag, de feiten die de aanleiding waren voor hun vlucht op een geloofwaardige en coherente manier zouden kunnen weergeven aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van hun asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoekers aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève en/of tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wat betreft het stuk dat verzoeker toevoegt bij zijn verzoekschrift, met name een wikipedia artikel met als titel *"Bugum Chugu"* merkt de Raad op dat het mogelijk is dat verzoeker door de loutere vermelding van het woord *"bugum"* niet begreep dat men vroeg naar het vuurfestival. De Raad meent dat dit een overtoollig motief is.

De Raad besluit dat op basis van bovenvermelde elementen niet blijkt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het persoonlijk profiel van verzoeker.

Waar verzoeker verder op zijn redenering voortbouwt en zijn leeftijd, minderjarigheid en de stress tijdens het interview aanhaalt als verschoningsgrond om zijn gebrekkige kennis over de subgroepen, het grondgebied en de taalgroep Dagomba te vergoelijken door wederom te stellen dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn persoonlijk profiel verwijst de Raad naar wat hieromtrent reeds is uiteengezet.

Waar verzoeker betoogt dat er sprake zou zijn van een misverstand tijdens het verhoor bij de commissaris-generaal verwijst de Raad naar het volgende onderdeel van het verhoorverslag pagina 3 van 26 januari 2012 dat luidt als volgt:

"(...)

Wat bedoelt u met Kusasi?

Dat is de subtaal of groep van Dagomba/Dagbani. We leven allen in de buurt van Tamal.

Welke zijn de andere subgroepen of subtalen?

Dat weet ik niet. Op school leer je de verschillende groepen niet.

(...)"

De Raad stelt vast dat de bewering van verzoeker dat hij nooit zou gezegd hebben dat de Kusasi een subgroep zou zijn van Dogomba feitelijke grondslag mist. Uit het verhoorverslag blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal navraag heeft gedaan omtrent de subgroepen van de Dagomba en er duidelijk is doorgevraagd aangaande de Kusasi en de Dagomba. De omgekeerde stelling van verzoeker mist eveneens feitelijke grondslag. De verwijzing van verzoeker naar wat hij wel heeft verklaard doet uiteraard geen afbreuk aan het onderdeel van de bestreden beslissing dat wordt geschraagd door de stukken van het administratief dossier en dat luidt als volgt:

"(...)

U stelde via uw vader te behoren tot de substam Kusasi van de Dagomba etnie in de streek van Tamale en Yendi in "Northern region" van Ghana; u beweerde de subtaal Kusasi van de Dagomba taal Dagbani te spreken; u kende echter geen andere substammen van de Dagomba of subtalen van de Dagbani taal; uiteindelijk vernoemde u nog de Konkomba als substam/taal van de Dagomba/Dagbani (p. 2 en 3). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt weliswaar dat de

Dagomba (Dagbani taal) en Kusasi (Kusaal taal) beide deel uitmaken van de Mole-Dagbani etnische groep of taalgroep, maar dat de Kusasi een subgroep zijn van de Gurunsi (en dus niet van de Dagomba); dat Dagbani en Kusaal verwante talen zijn, maar dat het traditionele thuisland van de Kusasi zich situeert in de meest noordelijk gelegen regio "Upper East" van Ghana aan de grens met Burkina Faso, terwijl het thuisland van de Dagomba zuidelijker gelegen is en zeven districten omvat van het zogenaamde "Northern region" van Ghana; dat de Dagomba overwegend moslim zijn, in tegenstelling tot de Kusasi (zie informatie in het administratief dossier). Verder bleek u niet te weten dat de Dagomba (of Dagbamba) sterk verwant zijn met de Mamprusi en Nanumba; alle drie behoren ze tot de Dagbani taalgroep. De Konkomba, die u verkeerdelijk vernoemde als substam/taal van de Dagomba/dagbani, zijn een andere etnie. U kende buiten de Konkomba, geen andere etnie die leeft op het Dagbon grondgebied van de Dagomba, zoals de Bimoba, Chekosi, Basari, Chamba of Zantasi. U vermeldde in dit verband verkeerdelijk de Wala etnie uit Wa in "Upper West Region" van Ghana (p.6). Buiten de districten Tamale en Yendi, kon u geen van de vijf andere districten noemen die deel uitmaken van het Dagomba grondgebied (CGVS, p. 6). (...)"

Tijdens het verhoor werd tevens gevraagd aan verzoeker of hij de tolk goed had begrepen en of hij nog opmerkingen had. Nergens uit het verhoor blijkt dat er sprake was van problemen met de tolk noch heeft verzoeker tijdens het interview hiervan melding gemaakt.

De Raad wijst er volledigheidshalve nog op dat de bestreden beslissing dient gelezen te worden als een geheel van motieven op basis waarvan de bestreden beslissing werd genomen.

Waar verzoeker aangeeft dat hij niet begrijpt waarom hem zijn gebrekkige kennis over de Andani en Abudu verweten wordt merkt de Raad op dat het loutere feit dat verzoeker niet akkoord gaat met de bestreden beslissing geen dienstig verweer is teneinde de bestreden beslissing te weerleggen. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Verzoeker komt aldus niet tegemoet aan de bewijslast die thans bij hem rust.

Waar verzoeker verwijst naar de geboorteakte die hij heeft neergelegd gaat hij in essentie voorbij aan de relatieve bewijswaarde ervan. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is. Daarenboven blijkt uit onderzoek dat de geboortedatum vermeld in de geboorteakte niet aannemelijk is.

Verzoekers argumentatie bevat geen enkele concrete repliek met betrekking tot de diverse vaststellingen verwoord in de bestreden beslissing, zodat deze onverkort gehandhaafd blijven. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS